

Arrest

nr. 209 874 van 24 september 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION
Place de l'Université 16/4
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 23 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat O. TODTS *loco* advocaat V. HENRION en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 5 juni 2016 in België is binnengekomen, diende op 7 juni 2016 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 27 april 2017 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad vernietigde deze beslissing in beroep (RvV 15 januari 2018, nr. X).

1.3. Op 20 maart 2018 nam de commissaris-generaal de nieuwe beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 20 maart 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 07/06/2016

Overdracht CGVS: 21/06/2016

U werd gehoord op 27 maart 2017 op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 09u05 tot 13u17 in het bijzijn van een tolk die de taal Somali machtig is. Uw advocaat, Meester Henrion, was aanwezig gedurende het volledige gehoor. Op 27 april 2017 nam het Commissariaat-generaal de beslissing 'weigering van de Vluchtelingenstatus en weigering van de Subsidiäre Beschermingsstatus'. U diende op 01 juni 2017 tegen deze beslissing een beroepsprocedure in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV), op 15 januari 2018 besloot de RVV tot vernietiging van de beslissing genomen door Het Commissariaat-generaal op 27 april 2017.

A. Feitenrelaas

U beweert over de Somalische nationaliteit te beschikken en geboren te zijn op 10 december 1996 in het dorpje Ceel Baraf (buurt Buulo Xaawo), district Mahaday, regio Middle Shabelle. Uw ouders zijn nog steeds in Ceel Baraf, samen met uw broer Ab. Uw zus F. is in 2013 overleden tijdens een explosie in Mogadishu. U zorgde voor het kindje van uw overleden zus genaamd L.A.A., uw moeder zou zich nu over haar ontfermen. U ging tot de vierde graad naar school en u kreeg koranlessen van uw vader. U behoort tot de clan Ashraaf < Hassan.

Toen u zeventien jaar oud was, gaf uw vader u aan een oudere man genaamd C.S.A. behorend tot de meerderheidsclan Abgal. U huwde met hem in februari 2014 en hij nam u mee naar zijn huis, u werd zwanger en beviel van een meisje genaamd A. U mocht niet buiten, zelfs niet om uw ouders te gaan groeten. Uw man ging soms weg voor twee of drie dagen. Op een dag in juli 2015 ging hij wederom weg, na zeven dagen kwamen zijn zus S. en mensen van zijn familie (twee mannen waaronder één genaamd M.) bij u langs. Ze stelden dat uw man was gedood op weg naar Mahaday. Ze zeiden dat u met hun kon meegaan samen met uw kindje, ze zouden jullie naar uw familie brengen. U rouwde vier maanden en tien dagen om uw overleden man. In januari 2016 huwde u met uw neef M.Q.M. van de clan Ashraaf. U woonde met uw tweede man in het huis van uw vader. Toen u twee maanden zwanger was van uw tweede man, eind april 2016, werd u opgepakt door uw (ex) man C.S.A. en door M.D. Ook uw vader, moeder en broer werden opgepakt toen. U werd naar de basis van al shabaab gebracht. In het midden van de nacht namen ze u mee naar een andere plaats waar er hutten waren. Op de elfde dag brachten ze u naar de rechtbank waar u schuldig werd bevonden, u had immers overspel gepleegd, u was al gehuwd en u hebt geslapen met een andere man. U zou gedood worden door middel van steniging. Er werd u ook verteld dat uw tweede man was gevlucht, ze gingen ook hem oppakken en doden. Tijdens uw opsluiting verloor u uw ongeboorte kindje. Op een bepaald moment tijdens het Maghreb gebed, was er een aanval tegen al shabaab door de overheid. De vrouwen maakten jullie los, jullie dienden mee te komen. Er waren geweerschoten van alle kanten, u bent op die manier kunnen ontsnappen. U bent via Caadley naar Mahaday gegaan. Uw nonkel langs moederskant stuurde u vervolgens met een auto naar Mogadishu. Daarna bent u naar Nairobi in Kenya gegaan, om via onbekende plaatsen naar België te reizen. U kwam op 05 juni 2016 in België aan en u diende op 07 juni 2016 een asielaanvraag in.

Ondertussen zou uw familie reeds vrijgelaten zijn, uw (ex) man zou jullie dochter wel hebben meegenomen.

U legt ter staving van uw asielrelaas een 'certificate of identity confirmation', een 'Birth Certificate', een 'attestation destinée aux instances d'asile' dd. 22 maart 2017 en dd. 20 juli 2017 afkomstig van psychologe R. Chinikar en een medisch attest dd. 20 september 2016 afkomstig van Dokter M. Caillet neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoekster rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar asielaanvraag, waarbij het aan haar is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dd. 27 maart 2017 p. 2-3, hierna genoemd cgvs p. 2-3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoekster geen zicht biedt op haar reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoekster die over haar eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat zij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of zij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat zij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient er immers te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw afkomst uit het dorpje Ceel Baraf in district Mahaday, regio Middle Shabelle, op fundamentele wijze ondermijnd wordt door een groot gebrek aan kennis over de nabije omgeving van uw dorpje. U immers gevraagd naar de plaatsen die u passeert als u van uw voorgehouden dorpje Ceel Baraf naar Mahaday stad gaat - een route die u overigens zelf zou hebben afgelegd - stelt u "Caadley, Cali Fool Dheere, je moet via die twee plaatsen gaan" (cgvs p. 5). U gevraagd of u niet voorbij andere dorpjes passeert, stelt u dat je enkel deze twee dorpjes hebt (cgvs p. 5). Er dient hierbij opgemerkt te worden dat het dorpje Ceel Baraf en de stad Mahaday op behoorlijke afstand van elkaar verwijderd liggen en dat er nog vele dorpjes tussenin gelegen zijn (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U vervolgens gevraagd naar welke dorpjes er rondom uw dorpje Ceel Baraf gelegen zijn, stelt u het volgende: "Caadley is in het zuiden, Miir Taqwo is in het oosten, Jalalaqsi is in het westen en Ceel Dheere is in het noorden" (cgvs p. 6). Er dient hierbij opgemerkt te worden dat Caadley en Miir Taqwo zich allesbehalve in de nabije omgeving van Ceel Baraf bevinden, dat Jalalaqsi een district is behorend tot Hiraan en dat Ceel Dheere een district in de provincie Galgaduud betreft (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U gevraagd naar andere dorpjes rondom Ceel Baraf, merkt u op dat je ook Biyo Cade hebt, dat is ook in het oosten (cgvs p. 6). Ook Biyo Cade betreft evenwel een dorpje dat ver van Ceel Baraf verwijderd is (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U aangemoedigd om alle dorpen op te sommen rond Ceel Baraf die u kent, zegt u opmerkelijk genoeg dat deze diegene zijn waarvan u zou hebben gehoord (cgvs p. 6). U ermee geconfronteerd dat u niet veel dorpen rond uw eigen dorpje kent en u gevraagd hoe dit komt, stelt u het volgende: "Ik heb u de meest dichte en de omliggende dorpen in mijn buurt gezegd, maar er zijn dorpen die onder het district vallen, waar wij ook onder vallen, ik heb hun namen ook gehoord" (cgvs p. 6). U gevraagd naar wat u dan zou hebben gehoord, stelt u "Ceel Xarar, Iji, Doyga, Calaag" (cgvs p. 6). Hoewel Ceel Xarar zich inderdaad in de nabije omgeving van Ceel Baraf bevindt, liggen Iji en Calaag wederom op een verdere afstand van uw dorp verwijderd (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Het is dan ook opmerkelijk dat u er allesbehalve in slaagt om de nabije omgeving van het dorpje waar u uw hele leven pretendeert te hebben gewoond, weer te geven. Meer nog, ook de aan u opgeworpen dorpjes die zich onmiddellijk rondom Ceel Baraf bevinden, herkent u niet en kan u niet plaatsen. Zo kent u het dorpje Mola Borale niet, enkel over Mula Burale zou u hebben gehoord, u denkt dat het een settlement is waar mensen wonen, u zou niet weten waar het is, u zou er enkel over hebben gehoord (cgvs p. 16-17). Ook het dorpje Ceel Cusub kan u niet plaatsen, u hebt daar niet over gehoord (cgvs p. 17). Het dorpje Ceel Raage kent u ook niet, ook Fido Yare kan u niet thuisbrengen, Fidow zou dan weer een plaats in Middle Shabelle zijn, u zou erover hebben gehoord, maar u weet niet waar het precies is (cgvs p. 17).

Het is dan ook compleet ongeloofwaardig dat u enkel dorpjes ver weg van Ceel Baraf zou kunnen benoemen, maar dat u er geenszins in slaagt om de dorpen rondom uw dorp weer te geven en dat u ze bovendien ook niet herkent als ze u worden opgeworpen. U hiermee geconfronteerd, stelt u dat er geen dorp zou zijn dat u zou kunnen herkennen, u zou de vier dorpen hebben verteld die dichtbij Ceel Baraf zouden liggen, u ging als een vrouw het huis niet uit, u ging niet buiten, u kent alleen deze (cgvs p. 18). Het is hierbij opvallend dat u steeds blijft verwijzen naar de zogenaamde 'Afarta Tuulo', volgens u bestaande uit 'Caadley, Miir Tuugo, Biyo Cade en Ceel Baraf', maar dat uw kennis omtrent andere dorpjes heel summier blijkt te zijn. U hiermee wederom geconfronteerd en opgemerkt dat u de dorpjes rondom Ceel Baraf niet herkent, stelt u dat er dorpen zijn waarvan u heeft gehoord, en de dorpen die u kent en die dichtbij zijn, zouden deze zijn (cgvs p. 18). U er nogmaals mee geconfronteerd dat het bijzonder vreemd is dat u enkel spreekt over de 'Afarta Tuulo' maar dat u geen enkel ander dorp in de buurt van uw dorp kan noemen of herkent, stelt u het volgende: "Ik vertel u de dorpen, de vier richtingen, de dichtbij dorpen in de vier richtingen van Ceel Baraf. Als je naar Mogadishu gaat, kom je voorbij Caadley en Cali Fool Dheere. En als je naar het oosten gaat, neen het noorden, heb je Ceel Dheere. In het noorden Ceel Dheere, verder ligt Adan Yabaal. Adan Yabaal is geen dorp, het is een district. Als je naar Jalalaqsi gaat, ga je via Ceel Xarar en Iji. Iji is enkel een pad, een weg, je gaat er voorbij, het is een settlement, niet veel mensen wonen daar" (cgvs p. 18-19). U blijft aldus steevast vasthouden aan de enkele dorpjes en plaatsen waarvan u de namen wel kent. Er kan verder nog opgemerkt worden dat u stelt dat de inwoners van de 'Afarta Tuulo' telkens tijdens de vrijdagmarkt in Ceel Baraf samenkomen, maar dat deze dorpen zich volgens onze informatie op een behoorlijke afstand van elkaar bevinden. (cgvs p. 15) (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Als er overigens wordt doorgevraagd omtrent de door u zelf genoemde dorpjes, moet u het antwoord wederom schuldig blijven. Als er u bijvoorbeeld wordt gevraagd naar welke dorpjes er tussen Ceel Baraf en het door u genoemde Miir Tuugo/Miir Taqwo zijn gelegen, kan u enkel het dorpje Biyo Cade noemen, dat zou alles zijn (cgvs p. 18). U ermee geconfronteerd dat er toch veel meer dorpen tussen Ceel Baraf en Miir Tuugo zijn gelegen, stelt u neen (cgvs p. 18). Er dient opgemerkt te worden dat Biyo Cade vooreerst helemaal niet is gelegen tussen Ceel Baraf en Miir Tuugo, maar dat er zich wel veel andere dorpjes tussenin bevinden (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Ook tussen het door u aangehaalde Caadley en Ceel Baraf zouden er naar uw mening geen dorpjes zijn, terwijl ook dit volgens onze informatie (zie administratief dossier) niet zou kloppen (cgvs p. 18). Ook dorpjes gelegen langs beide kanten van de rivier, kan u niet benoemen. U stelt in dit kader dat u niet persoonlijk naar Calaag ging, het is uw vader die de ezelskar nam en naar daar ging om water te halen tijdens de droogte van 2011, daarom zou u niet kunnen weten welke dorpen er dichtbij Calaag of dichtbij de buurt zijn (cgvs p. 8). De meest dichte plaats waar je de rivier zou kunnen ontmoeten, is Mahaday voor u, geen andere plaatsen (cgvs p. 8). De rivier zou voorbij Mahaday gaan, u zou geen andere dorpen gezien hebben behalve Mahaday (cgvs p. 8). Dit alles ondermijnt dan ook in ernstige mate de door u voorgehouden afkomst van het dorpje Ceel Baraf in district Mahaday, regio Middle Shabelle.

Buiten uw beperkte kennis omtrent de nabije omgeving van uw voorgehouden dorpje Ceel Baraf, kunnen er nog volgende kanttekeningen worden geplaatst bij uw socio-politieke kennis. Zo is het opvallend dat u er wel in slaagt de droogte in Ceel Baraf van 2010 tot 2011 correct weer te geven (cgvs p. 7) – een droogte die overigens algemeen is gekend en die zich toen in geheel zuid – Centraal Somalie afspeelde (zie administratief dossier) – en u hieromtrent ook de persoonlijke gevolgen kan weergeven (cgvs p. 7), doch u de overstromingen van de Shabelle rivier in uw regio dan weer amper kan schetsen. U stelt immers enkel dat u zou hebben gehoord dat de rivier overstroomde, maar u herinnert zich niet wanneer, u herinnert u de data niet (cgvs p. 7). Nogmaals gepeild naar het jaartal, stelt u het u niet te herinneren, het was vier of vijf jaar geleden, u denkt rond 2006 maar u bent niet zeker (cgvs p. 7). U duidelijk de vraag opgeworpen of de rivier na het jaar 2006 nog overstroomde, stelt u enkel er niet veel over te hebben gehoord, u bent zelfs niet zeker dat in 2006 de rivier overstroomde, maar u hoorde sinds u opgroeide, dat de rivier rond die tijd overstroomde (cgvs p. 7). Het is opmerkelijk dat u aangeeft niet veel te hebben gehoord omtrent de overstromingen – laat staan na het door u opgegeven jaar 2006 – immers uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat ook recent in 2015 en 2016 uw voorgehouden regio Mahaday werd getroffen door overstromingen van de Shabelle rivier. Het feit dat u wel de algemene en algekende droogte in Somalie van 2010 – 2011 weet te situeren doch u de veel recentere overstromingen specifiek toegespitst op uw voorgehouden regio Mahaday te Middle Shabelle in 2015-2016 niet kan duiden, wijst dan ook eerder op een ingestudeerde kennis van uwentwege.

Verder slaagt u er slechts in een heel summiere voorstelling te schetsen van uw leven onder al shabaab bewind. U immers gevraagd naar uw leven onder al shabaab, luidt uw antwoord als volgt: "Het was heel moeilijk om er te leven.

Mensen moeten doen wat ze vragen, ze kunnen niets doen behalve wat ze hun vragen. Een meisje mag niet buiten gaan, moet binnen blijven. Ze laten u een outfit dragen die ze willen, ze slaan u, ze dwingen u om te bidden. Als je hun niet gehoorzaamt, gaan ze u veroordelen tot wat ze willen" (cgvs p. 10). Gepeild naar andere regels die ze hanteerden, stelt u enkel dat ze mensen op die manier behandelden (cgvs p. 10). Nogmaals gepolst naar andere regels, zegt u het volgende: "Ik hoorde, zelfs als ze ons geen pijn doen, ze forceerden pastoralists om sako te geven en ze dwingen hun om het te betalen, ze nemen hun dieren af, van winkels ook, dat heb ik gehoord van mensen. Sorry geen winkels, mensen die hun oogst verkopen in de markt buiten, op de grond" (cgvs p. 10). U komt aldus niet veel verder dan te stellen dat het een heel moeilijk leven betrof onder al shabaab, mensen dienden immers te doen wat ze vroegen, een meisje mocht niet buiten gaan, er diende een verplichte outfit te worden gedragen, mensen dienden te bidden, ze werden geslagen en veroordeeld en er diende Sako te worden betaald. Het is opmerkelijk dat u er niet in slaagt een meer gedetailleerde en doorleefde beschrijving te geven van uw leven onder al shabaab bewind. U stelt immers zelf dat al shabaab reeds sinds midden 2009 over Ceel Baraf zou regeren (cgvs p. 9). U verder gevraagd wie er momenteel de macht over Ceel Baraf heeft, stelt u enkel te hebben gehoord dat de overheid daar nu aan de macht zou zijn (cgvs p. 9). U gevraagd sinds wanneer al shabaab de macht zou hebben verloren en de overheid de fakkel zou hebben overgenomen in uw voorgehouden dorp, luidt uw antwoord als volgt: "Ik was hier, toen ik het heb gehoord, dat vorig jaar, ze werden verdreven uit het dorp, ze werden overpowered door de Ugandezes, de Afrikaanse troepen, ik bedoel Amisom (cgvs p. 9). U gevraagd of u dan doelt op het jaar 2016, bevestigt u dit, de machtswissel zou eind 2016 hebben plaatsgevonden (cgvs p. 9). Verder gepolst naar grote aanvallen, explosies, conflicten in Ceel Baraf, geeft u het volgende weer: "Sinds ik ben vertrokken, heb ik gehoord dat er bombardementen waren op Ceel Baraf, op de water wells. En terwijl ik vluchtte van die plaats, waren er aanvallen, maar het waren kleine aanvallen, geen grote face to face conflicten. Van de bombardementen van de wells, bedoel ik niet een bom in de well, maar ik heb gehoord dat de wells geexplodeerd werden" (cgvs p. 20). Gepolst naar welke kleine aanvallen precies, toen u aan het vluchten was, stelt u het volgende: "De overheid was in Mahaday en er waren aanvallen van Mahaday, omdat de overheidstroepen de macht wilden overnemen in Ceel Baraf. Maar die mensen hadden macht in het dorp en in de buurten rondom het dorp" (cgvs p. 20). U gevraagd naar wat u persoonlijk van de aanvallen hebt gezien, luidt uw antwoord als volgt: "Als je in het dorp zelf bent, ben je geen getuige van iets, je hoort wel de aanvallen die plaatsvinden rondom het dorp. Als je in de omliggende buurten bent, kan je misschien wel getuige zijn. Mensen waren bang als ze hoorden van de aanvallen. Al shabaab vroeg ons om niet 's nachts ons rond te bewegen" (cgvs p. 20). Er kan hierbij opgemerkt worden dat – hoewel u de machtswissel tussen al shabaab en de overheid situeert eind 2016 nadat u uw regio al had verlaten – reeds op 24 februari 2016 de Somali National Army (SNA) en de African Union Forces (Amisom) erin zijn geslaagd om (tijdelijk) de macht in Ceel Baraf over te nemen (zie informatie administratief dossier). Gezien u zelf tijdens uw gehoor voor het Commissariaat dd. 27 maart 2017 verklaarde in januari 2016 te zijn gehuwd met uw neef M.Q.M. en u samen met hem in het huis van uw vader woonde – uw vader is vandaag de dag nog steeds woonachtig te Ceel Baraf (cgvs p. 11) - dit tot u eind april 2016 werd opgepakt door uw (ex) man C.S.A. en door M.D., was u aldus tijdens de maand februari 2016 wel degelijk aanwezig in uw dorp Ceel Baraf. Hoewel u wel aangeeft dat er tijdens de periode van uw vlucht – u werd in april 2016 gearresteerd in uw regio en u kwam in juni 2016 in België aan – 'kleine' aanvallen waren - gezien de overheidstroepen de macht wilden overnemen in Ceel Baraf - is het desalniettemin opmerkelijk dat u voornoemde belangrijke gebeurtenis voor uw vertrek uit uw dorp en uit uw land niet heeft vermeld. Overigens kan er nog worden opgemerkt dat, hoewel u enkel melding maakt van enkele kleine aanvallen te Ceel Baraf gesitueerd rondom de periode van uw vlucht uit uw regio - dit omdat de overheidstroepen de macht wilden overnemen aldaar - er zich volgens de beschikbare informatie (zie administratief dossier) toen meerdere noemenswaardige incidenten zouden hebben voorgedaan. Immers nadat SNA en Amisom in februari 2016 de macht over Ceel Baraf hebben ingenomen, vond er op 05 maart 2016 een aanval van al shabaab tegen de Amisom basis plaats. De gevechten zouden gedurende een 30-tal minuten hebben aangehouden, waarna de aanvallers zich zouden hebben teruggetrokken. Ook op 18 maart 2016 zouden al shabaab leden de Amisom basis te Ceel Baraf hebben aangevallen, er zouden toen gedurende een twintigtal minuten langs beide kanten geweerschoten zijn gelost. Op 27 maart 2016 zou al shabaab er dan weer wederom (tijdelijk) in zijn geslaagd om de controle over Ceel Baraf in te nemen. Op 08 april 2016 vond er terug een aanvaring plaats tussen Al shabaab en Amisom in Ceel Baraf, waarbij opnieuw de Amisom basis het doelwit van al shabaab betrof. Deze keer hielden de gevechten een 30-tal minuten aan, langs beide kanten werden er verschillende soorten wapens tijdens de aanval gehanteerd. Gezien dit geen kleine aanvallen betreffen, deze veelvuldige en noemenswaardige incidenten zich zouden hebben voorgedaan op een moment dat u net was gehuwd en in uw ouderlijk huis te Ceel Baraf verbleef, is het dan ook opmerkelijk dat u dergelijke machtswissel en gevechten

tussen al shabaab enerzijds en SNA en Amisom anderzijds - zich afspelend in Ceel Baraf - niet zou kunnen weergeven.

Gezien bovengenoemde machtsovername door de troepen van Amisom in februari 2016 is het overigens ook des te opmerkelijker dat u er tevens niet in slaagt om te benoemen welke groepen er tot Amisom zouden behoren. Zo stelt u immers dat u geen verschil kan maken tussen Amisom, u hebt ze nooit gezien (cgvs p. 10). U op weg geholpen door te vermelden dat u reeds van Uganda had gesproken, welke andere troepen er nog tot Amisom zouden behoren, stelt u dat voor u de Ugandezen en Amisom hetzelfde zouden zijn, u zou geen verschil kunnen maken tussen troepen onder Amisom, omdat u ze nooit zou hebben gezien (cgvs p. 10). U verder aangemoedigd en u gevraagd wat u dan mogelijks hebt gehoord van Amisom, wat Amisom voor u inhoudt, stelt u enkel dat het troepen zouden zijn die de overheid zouden helpen (cgvs p. 10). Gepolst naar of u ooit zou hebben gehoord welke troepen, stelt u dat u hoorde dat ze Amisom troepen waren, die de overheid hielp, ze namen controle over van Mahaday en andere plaatsen, u weet niet tot wie ze behoren (cgvs p. 10). Het is opmerkelijk dat u niet zou weten dat Amisom bestaat uit vele verschillende Afrikaanse landen, zoals Burundi, Kameroen, Djibouti, Ethiopie, Gambia, Ghana, Kenya, Niger, Nigeria, Senegal, Sierra Leone, Uganda en Zambia (informatie toegevoegd aan het administratief dossier), zeker gezien Amisom troepen reeds voor uw vertrek uit Ceel Baraf daar een basis hadden (zie administratief dossier) en deze troepen in februari 2016 – toen u nog in Ceel Baraf zou hebben verbleven – de macht (tijdelijk) over uw dorp zouden hebben ingenomen. Het feit dat u wel bepaalde namen van politieke figuren in uw regio kent of herkent – u noemt Gouverneur Axmad Xuseen, u herkent Ali Guudlaw en Abdi Jinow Alasow (Gouverneurs Middle Shabelle), Kabo Kutukade en Fuad Shangole (al shabaab), Ma'alin Dahir Alasow (Commandant ICU) (cgvs p. 16-17) – neemt niet weg dat u bepaalde cruciale informatie omtrent uw voorgehouden dorpje Ceel Baraf (cfr. overstromingen, machtswissel tussen al shabaab en SNA + Amisom en de aanwezigheid van Amisom in uw dorp) niet kan weergeven. Overigens kunnen namen van prominente politieke figuren binnen uw regio wederom makkelijk worden ingestudeerd.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk (recent) afkomstig te zijn uit het dorpje Ceel Baraf gelegen in het district Mahaday, regio Middle Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw (recente) herkomst uit dorpje Ceel Baraf in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Ceel Baraf heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon

aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 27 maart 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Verder kunnen er nog volgende tegenstrijdigheden tussen de gehoren bij Dienst Vreemdelingenzaken en bij het Commissariaat-generaal worden vastgesteld. Vooreerst is het opmerkelijk dat u bij Dienst Vreemdelingenzaken heeft gesteld dat uw tweede man J.N.M. zou heten, terwijl u bij het Commissariaat-generaal heeft verklaard dat zijn naam M.Q.M. zou zijn (zie gehoorverslag DVZ dd. 16 juni 2016 en cgvs p. 12). U de vraag opgeworpen bij het Commissariaat-generaal of uw tweede man een andere naam of Nickname had, stelde u duidelijk neen (cgvs p. 12). U met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd, stelt u opmerkelijk genoeg dat zijn vader zowel J.N.M. als M.Q.M. zou zijn, toen u problemen had op dat moment, zou u de naam J. hebben gegeven, en M.N. zou zijn grootvader zijn, het zou ervan afhangen hoe ze het opschrijven (cgvs p. 28). U ermee geconfronteerd dat er u werd gevraagd of hij geen andere namen had, stelt u dat u de vraag had gekregen of hijzelf een andere naam had, waarop u neen zei, maar zijn vader zou wel een andere naam hebben (cgvs p. 28). Dit is evenwel geen afdoende verklaring waarom u omtrent de naam van uw tweede man tegenstrijdige verklaringen zou afleggen, er werd u immers duidelijk gevraagd of hij een andere naam of Nickname had. Bij Dienst Vreemdelingenzaken stelde u eveneens dat uw eerste man C.S.A. in Ceel Baraf zou verblijven, terwijl u voor het Commissariaat-generaal stelde niet te weten waar hij zich momenteel bevindt (cgvs p. 13). Ook stelde u bij Dienst Vreemdelingenzaken dat A. - het dochtertje van uw overleden zus - was meegenomen door uw eerste man, terwijl u bij het Commissariaat aangeeft dat uw moeder voor haar zou zorgen (cgvs p. 14). U hiermee geconfronteerd, stelt u dat nadat ze vrijgelaten werden, hij het kind aan uw ouders zou hebben gegeven, aan uw moeder, omdat het zijn kind niet was (cgvs p. 29). Maar jullie dochter zou hij wel hebben meegenomen, hij zou u terug willen en hij zal het kind houden tot u zou terugkomen (cgvs p. 29).

Bovendien kunnen er omtrent het door u geopperde asielrelaas, volgende opmerkingen worden gemaakt.

U stelt dat uw eerste man genaamd C.S.A. - van de meerderheidsclan Abgal en naar uw mening later toegetreden tot de terreurbeweging al shabaab – (cgvs p. 24) soms twee of drie dagen weg was. Op een bepaald moment bleef hij evenwel weg, na zeven dagen kwamen zijn zus en twee mannelijke familieleden u zeggen dat hij was omgekomen. Vervolgens mocht u van deze familieleden terug naar uw ouders keren, samen met uw kindje. Het is vooreerst opmerkelijk dat een man die schijnbaar was toegetreden tot al shabaab, zijn echtgenote alleen zou achterlaten en zou verdwijnen en hij u op die manier dermate veel vrijheid zou geven en u zelfs de mogelijkheid zou bieden om met een andere man te trouwen. U vermoedt dat uw (ex) man zich wou verstoppen, omdat hij behoort tot al shabaab, hij zou later terug willen opduiken, hij wilde niet dat zijn familie wist dat hij lid was van al shabaab (cgvs p. 27). Het is evenwel ongeloofwaardig dat een lid van al shabaab zich zou verstoppen tegenover zijn vrouw, zijn vrouw zomaar zou achterlaten en haar dermate veel vrijheid zou schenken zodat ze zelfs een tweede huwelijk zou kunnen aangaan. U geeft overigens zelf aan dat het leven onder al shabaab bewind heel moeilijk was, mensen moeten immers doen wat al shabaab leden hun vragen, een meisje mag niet buiten gaan en dient aldus binnen te vertoeven, ze laten u een outfit dragen die ze willen, ze slaan u, dwingen u om te bidden en als je hun niet gehoorzaamt, veroordelen ze u tot wat ze willen (cgvs p. 10). In dit opzicht is het dan ook des te opmerkelijker dat een lid van al shabaab – een terreurbeweging die naar uw mening allerhande bovengenoemde regels oplegde aan zijn (vrouwelijke) inwoners – u alleen zou achterlaten en u op die manier dermate veel vrijheid zou schenken. Het is bovendien opmerkelijk dat u van de familieleden van uw (ex) man - zijnde zijn zus en twee andere mannelijke familieleden - zomaar samen met jullie kindje naar uw ouders zou mogen terugkeren. Men kan er logischerwijze van uitgaan dat de familieleden van uw (ex) man – overigens toegetreden tot al shabaab -, niet zomaar zijn echtgenote en vooral niet zomaar zijn kindje zouden laten gaan, doch dat zij op z'n minst het nageslacht van hun mannelijk familielid zouden claimen.

U stelt verder dat de familieleden van uw (ex) man u vertelden dat er een conflict was geweest net voordat je in Mahaday aankomt, tussen Cali Fool Dheere en Mahaday. Er was een conflict in de bossen, uw (ex) man zijn auto was in het midden van het vuurgevecht, mensen schoten op elkaar en hij zou overleden zijn samen met een andere man die bij hem was, ze zijn beiden op dezelfde plaats begraven, in Cali Fool Dheere (cgvs p. 26). Buiten het feit dat de familie van uw (ex) man veel details weet te vertellen over een aanval dat – zoals later zou blijken - nooit zou hebben plaatsgevonden en het opmerkelijk is dat uw (ex) man zoveel moeite zou stoppen in het verzinnen van dergelijk verhaal, enkel omdat hij zichzelf wou verstoppen, is het opmerkelijk dat u nooit hebt trachten na te gaan of deze feiten zich effectief hebben voorgedaan en of uw (ex) man wel degelijk was overleden. Zo stelt u dat de familieleden steevast antwoordden dat ze zeker waren dat hij was overleden, het was genoeg dat u zijn zus zag wenen, u wist dat u eindelijk bij uw familie terug kon, u zocht niet naar verdere informatie, u wilde hem ook al niet van in het begin, nadat hij stierf, voelde u dat u een persoon kon zijn die terug naar haar familie kon, u miste hem niet (cgvs p. 27). Het enkel door u aangehaalde argument dat u hem van in het begin niet wilde, u hem niet miste, u eindelijk terug naar uw familie kon en u dan ook geen verdere informatie trachtte te vergaren, is geen afdoende verklaring waarom u geen getuigen van het ongeluk zou hebben trachten op te sporen en waarom u geen verdere navraag zou hebben gedaan omtrent het zogezegde accident, waarin uw (ex) man - de vader van uw dochter en overigens een lid van al shabaab - zou zijn omgekomen, alvorens u zich aan een tweede huwelijk zou wagen. Bovendien heeft u zelf aangegeven dat u gedurende vier maanden en tien dagen zou hebben gerouwd om uw zogezegde overleden man, wat enigszins indruist tegen uw bewering dat u hem niet miste (cgvs p. 21).

Het is bovendien vreemd dat uw ex man plots in april 2016 - zijnde negen maanden nadat hij was verdwenen - terug zou opduiken en u het verwijt zou maken dat u het expres had gedaan, dat u hem niet wilde en hem had verlaten omdat hij te oud was of omdat hij tot die mensen behoorde, dat u huwde met een andere man terwijl u bij hem hoorde, dit terwijl hij zelf zolang was verdwenen en een heel verhaal had verzonnen om iedereen te doen geloven dat hij omgekomen was in een aanval, waardoor hij u overigens zelf voldoende vrijheid en kansen gaf om een nieuw huwelijk aan te gaan (cgvs p. 28).

U stelt eveneens dat u reeds verliefd was op uw tweede man, toen uw eerste man om uw hand kwam vragen. Het is dan ook vreemd dat u uw tweede man toen nog niet had voorgedragen als mogelijke echtgenoot. U stelt hieromtrent dat u nog jong was, u hielp uw moeder, u dacht niet aan een huwelijk toen (cgvs p. 26). Toen uw eerste man om uw hand vroeg aan uw vader, zou u wel tegen uw vader hebben verteld dat u reeds een vriendje had, volgens uw vader was uw neef evenwel hetzelfde als u, hij zou makkelijk gedood kunnen worden, u zou dan toch nog eindigen met een gedwongen huwelijk (cgvs p. 26).

Tot slot dient er opgemerkt te worden dat, hoewel u stelt een vrees te koesteren voor uw ex man en zijn clan, u niet zou weten waar uw ex man C.S.A. momenteel zou verblijven (cgvs p. 28-29). Hij zou niet in Ceel Baraf gevestigd zijn, gezien de overheid daar nu aan de macht is (cgvs p. 28).

De door u neergelegde documenten wijzigen hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet.

Betreffende het door u toegevoegde 'certificate of identity confirmation' en het 'Birth Certificate' wijst het CGVS er op dat uit de beschikbare COI blijkt dat Somalische documenten geen bewijswaarde hebben (zie administratief dossier). Uit deze COI blijkt immers dat door de wijdverspreide corruptie en het feit dat er geen staatsarchieven zijn, Somalië op de laatste plaats staat in de Corruption Perception Index (zie informatie administratief dossier). Gezien reeds eerder uitgebreid werd geargumenteed dat u niet aannemelijk hebt gemaakt daadwerkelijk (recent) afkomstig te zijn uit het dorpje Ceel Baraf gelegen in het district Mahaday, regio Middle Shabelle, kunnen deze documenten voorgaande beoordeling dan ook niet ombuigen.

Wat betreft de door u voorgelegde medische attesten, meer bepaald een 'attestation destinée aux instances d'asile' dd. 22 maart 2017 en dd. 20 juli 2017 afkomstig van psychologe R. Chinikar, kan er het volgende worden opgemerkt. Het attest dd. 22 maart 2017 stelt dat u getraumatiseerd zou zijn en stelt slapeloosheid vast bij u, u zou nog steeds in shock zijn door bepaalde gebeurtenissen en u zou in onwetendheid zijn over de actuele situatie van uw familie. In dit attest wordt er tevens melding gemaakt van volgende fysieke klachten : verzwakking tijdens uw menstruatie omwille van een verlamming langs de linkerkant van uw lichaam, hoofdpijn, uw linkeroog dat zou tranen, pijn aan uw linkerarm, een slepende linkervoet en het feit dat u niets zou kunnen vasthouden in uw handen. Het attest dd. 20 juli 2017 stelt dan weer dat u sinds eind juni/begin juli geen goede fysieke gezondheid zou vertonen. U zou immers gehospitaliseerd zijn geweest ten gevolge van een totale verlamming langs uw linkerkant. U zou nog meerdere medische onderzoeken dienen te ondergaan, teneinde de concrete oorzaak te achterhalen. U zou tevens zeer bezorgd en angstig zijn. Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat deze attesten werden opgesteld door een psychologe en niet door een gespecialiseerde psychiater-arts. Daarbij zijn de attesten gebaseerd op de verklaringen die u zelf tijdens deze ontmoetingen aflegde. Bovendien blijkt uit deze verslagen op geen enkele wijze op welke manier u behandeld wordt tijdens de consultaties. Er dient verder te worden opgemerkt dat dergelijke attesten geen sluitend bewijs kunnen vormen voor de oorzaak van uw eventuele psychische of fysieke problemen, noch voor de omstandigheden waaruit deze eventuele problemen of klachten zouden voortvloeien. De psychologe kan enkel vaststellingen doen betreffende de mentale gezondheidstoestand van een asielzoeker en kan zich -voor wat de fysieke klachten betreft- enkel baseren op de verklaringen van de persoon zelf. Rekening houdend met haar bevindingen kan de psychologe vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen aandoeningen. Er moet echter worden opgemerkt dat een psychologe nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de aandoeningen werden opgelopen, zij dient zich hiervoor immers te steunen op de gezegden van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een medisch attest, opgesteld door een psychologe. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psychologe bij het vaststellen van haar diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen haar in de gezegden van haar patiënt wordt aangereikt. De door u neergelegde attesten van psychologe R. Chinikar zijn aldus geen bewijs van de door u aangehaalde feiten van vervolging die overigens zoals hiervoor vastgesteld, volstrekt niet geloofwaardig worden geacht, omdat u uw (recent en permanent) verblijf in Ceel Baraf, district Mahaday, regio Middle Shabelle, de plaats waarmee de vervolgingsfeiten die u aanhaalt onlosmakelijk verbonden zijn, niet aannemelijk wist te maken. Betreffende het aangehaalde element in het attest dd. 22 maart 2017 stellend dat u moeilijk zou kunnen praten zonder hiertoe aangemoedigd te worden, u een afwachtende houding zou aannemen om uzelf uit te drukken tot u vragen zou krijgen en het mogelijks nodig zou zijn om tijdens het gehoor u te vragen om luider te praten of om te herhalen, dient er opgemerkt te worden dat u tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal geen enkel gewag hebt gemaakt van mogelijke problemen om uzelf uit te drukken of om vragen te beantwoorden. Ook aangaande het aangehaalde element dat u bij het gehoor bij Dienst Vreemdelingenzaken moeilijk kon praten gezien het twee mannen waren en u nog in shock was, dient er opgemerkt te worden dat u bij aanvang van het gehoor voor het Commissariaat heeft aangegeven dat uw gehoor bij Dienst Vreemdelingenzaken goed was verlopen (cgvs p. 3).

Voor wat betreft het medisch attest dd. 20 september 2016 van Dokter M. Caillet waarin wordt gesteld dat u type drie besneden bent, uit het feit dat u een besnijdenis type drie heeft ondergaan in het verleden en ten gevolge daarvan fysieke klachten heeft, kan geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève worden afgeleid en u haalde ook geen elementen aan

die hiertoe zouden kunnen besluiten. Betreffende de in voornoemd attest vastgestelde desinfectatie veroorzaakt door de geboorte van uw kindje A. in Somalië, dient er opgemerkt te worden dat u, zoals voorheen reeds opgemerkt, niet aannemelijk hebt gemaakt daadwerkelijk (recent) afkomstig te zijn uit het dorpje Ceel Baraf gelegen in district Mahaday, regio Middle Shabelle en u aldus geen zicht biedt op uw feitelijke herkomst, wat noodzakelijk is voor de inschatting van uw vrees voor vervolging. Overigens kan er nog gesteld worden dat u tijdens het gehoor bij Dienst Vreemdelingenzaken op 16 juni 2016 aangaf dat uw kindje A. toen reeds twee jaar oud was. De door u aangehaalde desinfectatie – die plaatsvond in uw land van herkomst en aldus van meer dan twee jaar geleden dateert - heeft er klaarblijkelijk niet toe geleid om u in tussentijd te re-infecteren. Ten slotte koppelt u geen vrees aan uw gedesinfecteerde toestand en haalt u geen elementen aan die hiertoe zouden kunnen besluiten. Voor wat betreft het feit dat u een miskraam zou hebben ondergaan naar aanleiding van de aan u toegebrachte slagen en verwondingen, er dient opgemerkt te worden dat een dergelijk medisch attest geen sluitend bewijs kan vormen voor de oorzaak van uw miskraam, noch voor de omstandigheden waaruit dit miskraam zou zijn voortgevloeid. De dokter kan enkel vaststellingen doen betreffende de fysische gezondheidstoestand van een asielzoeker en kan zich enkel baseren op de verklaringen van de persoon zelf. Bovendien werden de door u ingeroepen vervolgingsfeiten reeds als ongeloofwaardig beoordeeld, gezien u niet aannemelijk hebt gemaakt daadwerkelijk (recent) afkomstig te zijn uit het dorpje Ceel Baraf, district Mahaday, regio Middle Shabelle.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen:

- het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen;
- van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;
- artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking);
- artikel 16 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking)
- het artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie
- artikels 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen.”

Na een theoretische toelichting omtrent deze bepalingen, betwist verzoekster de motivering van de bestreden beslissing op verschillende punten.

Wat betreft de motivering over verzoeksters kennis over de omliggende dorpen, voert zij aan dat zij een ongeletterde huisvrouw is, die niet vaak buiten haar eigen dorp is geweest. Zij beaamt dat haar kennis beperkt is en stelt louter te hebben opgesomd waarover zij gehoord heeft. Zij voert bovendien aan dat:

“De situatie in het regio is bovendien verstoten sinds het begin van de oorlog. Er zijn dorpen die verschijnen of die van naam veranderen. Het is bijgevolg bijzonder moeilijk om een huidig kennis van het regio te hebben.”

Verzoekster betoogt bovendien veel informatie te hebben gegeven “over het leven in haar dorp en haar omgeving: hoe zij de waterput kon gebruiken, wanneer haar regio droogte heeft gekend, hoe het leven georganiseerd tijdens de droogte tijdperken,...”. Zij meent dat deze informatie meer relevant is om haar effectieve kennis van haar regio van herkomst te evalueren, gelet op haar profiel als huisvrouw, en wijst erop dat haar verklaringen hierover niet worden betwist.

Verzoekster benadrukt verder dat, hetgeen eveneens wordt vastgesteld in de bestreden beslissing, zij een afdoende kennis heeft van de droogte in haar regio in 2010-2011 en dat zij duidelijke verklaringen heeft afgelegd over haar persoonlijke gevolgen. Waar de bestreden beslissing haar een gebrek aan kennis verwijt over de overstromingen in 2016, voert verzoekster aan dat overstromingen frequent waren en zij daarom moeite heeft om deze precies weer te geven. Zij stelt verder dat: *"Het is opvallend dat verwerende partij beschouwt dat de verklaringen van de eiseres niet precies genoeg zijn, terwijl zij verklaarde dat overstromingen plaats hebben genomen "5 à 6 jaar geleden", dwz, in 2006, terwijl de eiseres in 2017 gehoord werd. De eiser heeft uitdrukkelijk geen afdoend kennis van de jaren en van de data."*

Verzoekster wijst erop dat zij niet rechtstreeks getroffen werd door de overstromingen in 2015 die het district Mahaday troffen, dat zij verklaarde dat haar eigen dorp niet dichtbij de stad Mahaday gelegen was, dat haar dorp niet rechtstreeks bij de waterstroom gelegen is en enkel weet dat andere dorpen getroffen werden door de overstromingen. Zij werd echter niet zelf getroffen door de overstromingen, zodat het voor haar moeilijk is om deze te situeren in de tijd, dit in tegenstelling tot de periode van droogte waardoor zij wel persoonlijk getroffen werd.

Verzoekster besluit dat: *"het tegenstrijdig is te concluderen dat de verklaringen van de eiseres een ingestudeerd karakter vertonen, terwijl verwerende partij verwijst naar algemene informatie over het regio (de overstromingen van 2015 en 2016), die de eiseres gemakkelijk zou hebben kunnen gestudeerd, maar bestrijdt niet dat de verklaringen van de eiser over de gevolgen op haar persoonlijke dagelijkse leven geloofwaardig zijn."*

Wat betreft haar verklaringen over het leven onder Al Shabaab, merkt verzoekster op dat: *"De eiseres werd inderdaad gevraagd op basis van zeer algemene vraag "hoe was het algemene leven onder Al Shabab", wat zij heeft beantwoord, op basis van haar ervaring, als vrouw: zij mocht niet buiten gaan, moest binnen blijven, special outfit dragen, gedwongen werd om te bidden.*

Toen de eiseres gevraagd om andere voorbeeld te geven van regels onder Al Shabab, heeft zij vermeld dat "ze forceerden pastoralists om sako te geven" en zij legde uit wie precies getroffen was door die verplichting.

Verzoekster werd nooit gevraagd om andere voorbeelden van regels te geven en het gehoor ging verder..."

Waar de bestreden beslissing verzoekster een gebrek aan kennis verwijt over de tijdelijke machtsovername van AMISOM in haar dorp in februari 2016, werpt zij op dat AMISOM niet de volledige controle had over de regio en dat dit een voorlopige situatie betrof, daar zij de regio pas effectief hebben kunnen innemen toen verzoekster deze al verlaten had.

Aangaande de motivering in de bestreden beslissing dat verzoekster verkeerdelijk spreekt over kleine veiligheidsincidenten, benadrukt verzoekster dat zij verklaarde dat er regelmatig veiligheidsincidenten waren, die plaatsvonden buiten haar dorp, en dat er in Ceel Baraf enkel in 2016 een conflict heeft plaatsgevonden. Zij meent dat haar verklaringen hierover duidelijk, persoonlijk en niet tegenstrijdig zijn met de algemene informatie in het administratief dossier.

Waar de bestreden beslissing opmerkt dat verzoekster de verschillende troepen die AMISOM vormen, niet kent, stelt verzoekster opnieuw ongeletterd te zijn, waardoor het *"helemaal logisch (is) dat zij niet weet wat het precies is (VN missie, samengesteld door buitenlands troepen). Het zou in tegenstelling moeilijk verstaanbaar zijn dat de eiseres deze troepen zou kunnen opsommen..."* Zij beklemtoont dat zij weet wat belangrijk is, *"dat wil zeggen dat AMISOM werkt samen met de overheden om veiligheid te brengen. Zij heeft gehoord van Ugandezes, die effectief deel uitmaken van AMISOM, waar weet niet ze waren. De eiseres is ongeletterd, dat is meer dan verstaanbaar."*

Aangaande de vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen zou hebben afgelegd over de naam van haar tweede echtgenoot, legt verzoekster uit dat haar echtgenoot M. heet, maar dat zijn volledige naam afhangt van hoe de namen van zijn ouders zijn geschreven. Zij legt uit dat *"En de vader van haar man werd bekend in het dorp onder een andere naam. Tijdens het gehoor bij de DVZ, was de eiseres zeer gestresseerd en heeft zij per gewoon en per vergissing de naam Jama Nour vermeldt."*

Verzoekster voegt eraan toe dat zij, zoals uitgelegd in het psychologisch attest, zich niet goed voelde tijdens haar gehoor bij de DVZ (maar dit heeft niet te maken met het feit dat zij door 2 mannen gehoord werd).

Waar de bestreden beslissing stelt dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegt over de huidige situatie van haar eerste echtgenoot, verduidelijkt zij dat haar echtgenoot *“op een moment naar Ceel Baraf [is] teruggekeerd. Hij heeft zo gedaan om het kind van de eiseres te ontvoeren. Hij verbleef daar niet meer, en de reden daarvan is precies dat de overheden de macht hebben teruggenomen en leden van Al Shabab verdreven. Sindsdien, verbleef de eiseres zonder te horen over haar man en bijgevolg, over haar kind.”*

Betreffende de vaststelling in de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat verzoeksters eerste echtgenoot haar liet geloven dat hij overleden was, zodat zij opnieuw kon huwen met haar tweede echtgenoot, stelt verzoekster geen informatie te hebben over de redenen waarom de familie van haar eerste echtgenoot vertelde dat hij dood was, terwijl dit niet zo bleek te zijn. Zij legt uit dat *“[z]ij enkel weet dat voor zover zij weet, hij dood was. Het was bijgevolg voor haar onvermijdbaar een nieuwe man te nemen. Zij kon niet als alleenstaande moeder blijven. Haar neef aanvaardde met haar te trouwen en voor haar te zorgen.”*

Verzoekster benadrukt dat zij niet rechtstreeks maar haar neef is getrouwd omdat haar eerste huwelijk door de familie georganiseerd werd en dat noch zij, noch haar neef, hierover iets te zeggen had.

Verzoekster benadrukt verder dat zij het opmerkelijk vindt dat de bestreden beslissing niets vermeldt over het verloop van haar detentie bij Al Shabaab, terwijl zij op dit punt lang gehoord werd en uitgebreide verklaringen heeft afgelegd. Dit vormt namelijk de kern van haar vrees voor vervolging.

Wat betreft verzoeksters vrees voor besnijdenis, benadrukt zij een medisch getuigschrift te hebben neergelegd, waarin vermeld staat dat zij een besnijdenis type III heeft ondergaan. Verzoekster verwijst naar een arrest van de Raad waarbij de gevolgen en fysieke klachten van een besnijdenis leidde tot de erkenning van de vluchtelingenstatus (RvV 9 juni 2015, nr. X). Zij meent dat uit de bestreden beslissing en het administratief dossier niet blijkt dat de commissaris-generaal de gevolgen van de besnijdenis op het dagelijkse leven van verzoekster heeft geanalyseerd. Zij betoogt nog ziek te zijn van die besnijdenis, pijn te krijgen tijdens de menstruatie en bij het toiletbezoek. Zij stelt verder ook psychologisch te lijden onder de besnijdenis. Aldus dringt verzoekster aan op een vernietiging van de bestreden beslissing teneinde deze elementen te analyseren.

Verzoekster voert in ondergeschikte orde aan dat de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend, aangezien zij voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoekster een psychologisch attest van R. Chinikar van 18 april 2018.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht, en een theoretische uiteenzetting over een aantal van deze bepalingen laat niet toe om vast te stellen dat verzoekster een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. Verzoekster slaagt er niet in haar relaas aannemelijk te maken. De Raad stelt immers vast dat verzoekster met haar betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Zij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twijfelen aan haar identiteit en haar regio van herkomst, minimaliseert de bevindingen van de commissaris-generaal omtrent haar lacunaire kennis en volhardt dat zij wel over een toereikende socio-politieke en geografische kennis bezit over haar regio en de dorpen rondom haar dorp. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal echter bijgetreden dat verzoeksters kennis over (i) de dorpen rondom haar dorp, (ii) de overstromingen in haar regio, (iii) het leven onder Al Shabaab, (iv) de machtswissel in haar dorp in 2016, (v) veiligheidsincidenten in haar regio en (vi) de samenstelling van AMISOM enerzijds lacunair is en anderzijds ingestudeerd overkomt.

In zoverre verzoekster de bevindingen van de commissaris-generaal over haar kennis tracht te minimaliseren door te verwijzen naar haar profiel van een ongeletterde huisvrouw, merkt de Raad op dat verzoekster verklaarde dat zij niet analfabeet is en tot de vierde graad naar school geweest is (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 14; DVZ-verklaring, stuk 13, p. 4), zodat zij niet als ongeletterd kan worden beschouwd. Bovendien kan zelfs van een persoon met beperkte scholing redelijkerwijs worden verwacht dat zij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar beweerde regio van herkomst, zoals de dorpen in haar nabije omgeving en de troepen van AMISOM. De Raad benadrukt dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoeksters inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoekster zouden verhinderen haar directe omgeving en leefwereld te omschrijven. Het loutere feit dat verzoekster haar dorp nooit heeft verlaten, biedt evenmin een afdoende verklaring voor het ontbreken van een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van haar directe leefomgeving. De Raad is aldus van oordeel dat verzoeksters profiel niet kan overtuigen als verschoningsgrond voor haar ontoereikende geografische en sociopolitieke kennis van haar regio.

In tegenstelling tot wat verzoekster aanvoert, is de Raad immers van oordeel dat het feit dat verzoekster niet in staat is om dorpen rondom haar eigen dorp te situeren of te herkennen, maar ten andere wel dorpen kan opsommen die verder van haar eigen dorp verwijderd zijn, slechts kan wijzen op een (gebrekig) ingestudeerde kennis in haar hoofde. Deze vaststelling ondergraaft de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen omtrent haar regio van herkomst. Verzoeksters verweer dat het ten gevolge de oorlog in haar regio moeilijk is om een actuele kennis hiervan te bezitten omdat er dorpen verschijnen of van naam veranderen, betreft een louter blote bewering die bovendien geen afbreuk doet aan bovenstaande vaststellingen.

De Raad treedt daarnaast de commissaris-generaal bij dat het niet aannemelijk is dat verzoekster niet op de hoogte is van de overstromingen die haar regio in 2015 en 2016 teisterden (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 8). Uit de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 7, nr. 12-16) blijkt immers dat verzoeksters district in de jaren 2015 en 2016 meermaals werd getroffen door overstromingen, waaronder een overstroming die ervoor zorgde dat duizenden mensen ontheemd werden, zodat redelijkerwijze van verzoekster kan worden verwacht dat zij hiervan op de hoogte is. Verzoeksters verweer dat haar dorp niet nabij de waterstroom ligt, dat de stad Mahaday niet nabij haar dorp ligt en dat zij aldus niet rechtstreeks getroffen was door de overstromingen, biedt dan ook geen afdoende verklaring voor verzoeksters onwetendheid over deze overstromingen die haar district teisterden.

In zoverre verzoekster aanvoert dat zij wel op de hoogte was van deze overstromingen, maar deze door haar beperkte kennis van data verkeerd in de tijd situeerde, wijst de Raad erop dat verzoekster de droogteperiode in haar regio in 2010-2011 wel correct kon situeren (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 7), hetgeen afbreuk doet aan haar verklaringen dat zij niet op de hoogte is van data.

De bestreden beslissing stelde ook terecht vast dat verzoekster er niet in slaagt om een gedetailleerde en doorleefde beschrijving te geven van het leven onder het bewind van Al Shabaab. Verzoekster kan niet gevolgd worden dat zij hierover onvoldoende werd ondervraagd. De Raad merkt immers op dat verzoekster tot driemaal toe werd gevraagd naar het leven onder Al Shabaab en de regels die zij hanteerden, maar dat verzoekster zich beperkte tot algemene verklaringen hierover (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 10). Van verzoekster, die verklaarde van 2009 tot haar vertrek uit haar regio in 2016 onder Al Shabaab bewind geleefd te hebben, kan echter redelijkerwijze worden verwacht dat zij meer doorleefde verklaringen kan geven hierover.

Bovendien kan van verzoekster, gelet op de veiligheidssituatie in haar vermeende regio van herkomst, redelijkerwijze worden verwacht dat zij op de hoogte is van de machtshebbers in haar dorp en eventuele machtswissels kan weergeven. Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoekster, wanneer haar gevraagd wordt naar machtshebbers en veiligheidsincidenten in haar regio, niet spontaan zou vermelden dat de overheid en AMISOM de macht zou hebben overgenomen van Al Shabaab in haar dorp in februari 2016 (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 9, 20).

Het loutere feit dat zij niet de volledige controle hadden over de regio en dat deze situatie maar tijdelijk was, biedt geen afdoende verklaring waarom verzoekster deze feiten niet zou vermelden wanneer haar gevraagd wordt naar veiligheidsincidenten in haar regio de periode voor haar vertrek.

Daarenboven is het niet aannemelijk dat verzoekster zou vermelden dat er enkel “kleine aanvallen” plaatsvonden in deze periode, gelet op de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier waaruit blijkt dat er in maart en april 2016 verschillende gevechten hebben plaatsgevonden tussen de overheidstroepen en Al Shabaab (Landeninformatie, stuk 7, nr. 5). Verzoeksters verweer dat zij wel vermeldde dat er veiligheidsincidenten plaatsvonden kan geen afbreuk doen aan deze vaststelling, temeer daar zij geen enkele melding maakte van deze gevechten.

De Raad treedt bovendien de commissaris-generaal bij dat het niet aannemelijk is dat verzoekster niet kan benoemen welke groepen tot AMISOM zouden behoren. Verzoeksters verweer dat zij ongeletterd is en enkel wist wat belangrijk is over AMISOM, is geen afdoende verklaring voor haar lacunaire kennis hieromtrent. Dit temeer daar in de bestreden beslissing omstandig werd gemotiveerd waarom van verzoekster redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij meer kennis heeft over de troepen van AMISOM, gelet op het feit dat zij een basis hadden in haar dorp en in februari 2016 er kortstondig de macht hebben overgenomen op Al Shabaab.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier, en wordt bij gebrek aan een dienstige motivering, integraal overgenomen door de Raad:

“Vooreerst dient er immers te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw afkomst uit het dorpje Ceel Baraf in district Mahaday, regio Middle Shabelle, op fundamentele wijze ondermijnd wordt door een groot gebrek aan kennis over de nabije omgeving van uw dorpje. U immers gevraagd naar de plaatsen die u passeert als u van uw voorgehouden dorpje Ceel Baraf naar Mahaday stad gaat - een route die u overigens zelf zou hebben afgelegd - stelt u “Caadley, Cali Fool Dheere, je moet via die twee plaatsen gaan” (cgvs p. 5). U gevraagd of u niet voorbij andere dorpjes passeert, stelt u dat je enkel deze twee dorpjes hebt (cgvs p. 5). Er dient hierbij opgemerkt te worden dat het dorpje Ceel Baraf en de stad Mahaday op behoorlijke afstand van elkaar verwijderd liggen en dat er nog vele dorpjes tussenin gelegen zijn (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U vervolgens gevraagd naar welke dorpjes er rondom uw dorpje Ceel Baraf gelegen zijn, stelt u het volgende: “Caadley is in het zuiden, Miir Taqwo is in het oosten, Jalalaqsi is in het westen en Ceel Dheere is in het noorden” (cgvs p. 6). Er dient hierbij opgemerkt te worden dat Caadley en Miir Taqwo zich allesbehalve in de nabije omgeving van Ceel Baraf bevinden, dat Jalalaqsi een district is behorend tot Hiraan en dat Ceel Dheere een district in de provincie Galgaduud betreft (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U gevraagd naar andere dorpjes rondom Ceel Baraf, merkt u op dat je ook Biyo Cade hebt, dat is ook in het oosten (cgvs p. 6). Ook Biyo Cade betreft evenwel een dorpje dat ver van Ceel Baraf verwijderd is (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U aangemoedigd om alle dorpen op te sommen rond Ceel Baraf die u kent, zegt u opmerkelijk genoeg dat deze diegene zijn waarvan u zou hebben gehoord (cgvs p. 6). U ermee geconfronteerd dat u niet veel dorpen rond uw eigen dorpje kent en u gevraagd hoe dit komt, stelt u het volgende: “Ik heb u de meest dichte en de omliggende dorpen in mijn buurt gezegd, maar er zijn dorpen die onder het district vallen, waar wij ook onder vallen, ik heb hun namen ook gehoord” (cgvs p. 6). U gevraagd naar wat u dan zou hebben gehoord, stelt u “Ceel Xarar, Iji, Doyga, Calaag” (cgvs p. 6). Hoewel Ceel Xarar zich inderdaad in de nabije omgeving van Ceel Baraf bevindt, liggen Iji en Calaag wederom op een verdere afstand van uw dorp verwijderd (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Het is dan ook opmerkelijk dat u er allesbehalve in slaagt om de nabije omgeving van het dorpje waar u uw hele leven pretendeert te hebben gewoond, weer te geven. Meer nog, ook de aan u opgeworpen dorpjes die zich onmiddellijk rondom Ceel Baraf bevinden, herkent u niet en kan u niet plaatsen. Zo kent u het dorpje Mola Borale niet, enkel over Mula Burale zou u hebben gehoord, u denkt dat het een settlement is waar mensen wonen, u zou niet weten waar het is, u zou er enkel over hebben gehoord (cgvs p. 16-17). Ook het dorpje Ceel Cusub kan u niet plaatsen, u hebt daar niet over gehoord (cgvs p. 17). Het dorpje Ceel Raage kent u ook niet, ook Fido Yare kan u niet thuisbrengen, Fidow zou dan weer een plaats in Middle Shabelle zijn, u zou erover hebben gehoord, maar u weet niet waar het precies is (cgvs p. 17). Het is dan ook compleet ongeloofwaardig dat u enkel dorpjes ver weg van Ceel Baraf zou kunnen benoemen, maar dat u er geenszins in slaagt om de dorpen rondom uw dorp weer te geven en dat u ze bovendien ook niet herkent als ze u worden opgeworpen. U hiermee geconfronteerd, stelt u dat er geen dorp zou zijn dat u zou kunnen herkennen, u zou de vier dorpen hebben verteld die dichtbij Ceel Baraf zouden liggen, u ging als een vrouw het huis niet uit, u ging niet buiten, u kent alleen deze (cgvs p. 18). Het is hierbij opvallend dat u steeds blijft verwijzen naar de zogenaamde ‘Afarta Tuulo’, volgens u bestaande uit ‘Caadley, Miir Tuugo, Biyo Cade en Ceel Baraf’, maar dat uw kennis omtrent andere dorpjes heel summier blijkt te zijn. U hiermee wederom geconfronteerd en opgemerkt dat u de dorpjes rondom Ceel Baraf niet herkent, stelt u dat er dorpen zijn waarvan u heeft gehoord, en de dorpen die u kent en die dichtbij zijn, zouden deze zijn (cgvs p. 18).

U er nogmaals mee geconfronteerd dat het bijzonder vreemd is dat u enkel spreekt over de 'Afarta Tuulo' maar dat u geen enkel ander dorp in de buurt van uw dorp kan noemen of herkent, stelt u het volgende: "Ik vertel u de dorpen, de vier richtingen, de dichtbij dorpen in de vier richtingen van Ceel Baraf. Als je naar Mogadishu gaat, kom je voorbij Caadley en Cali Fool Dheere. En als je naar het oosten gaat, neen het noorden, heb je Ceel Dheere. In het noorden Ceel Dheere, verder ligt Adan Yabaal. Adan Yabaal is geen dorp, het is een district. Als je naar Jalalaqsi gaat, ga je via Ceel Xarar en Iji. Iji is enkel een pad, een weg, je gaat er voorbij, het is een settlement, niet veel mensen wonen daar" (cgvs p. 18-19). U blijft aldus steevast vasthouden aan de enkele dorpjes en plaatsen waarvan u de namen wel kent. Er kan verder nog opgemerkt worden dat u stelt dat de inwoners van de 'Afarta Tuulo' telkens tijdens de vrijdagmarkt in Ceel Baraf samenkomen, maar dat deze dorpen zich volgens onze informatie op een behoorlijke afstand van elkaar bevinden. (cgvs p. 15) (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Als er overigens wordt doorgevraagd omtrent de door u zelf genoemde dorpjes, moet u het antwoord wederom schuldig blijven. Als er u bijvoorbeeld wordt gevraagd naar welke dorpjes er tussen Ceel Baraf en het door u genoemde Miir Tuugo/Miir Taqwo zijn gelegen, kan u enkel het dorpje Biyo Cade noemen, dat zou alles zijn (cgvs p. 18). U ermee geconfronteerd dat er toch veel meer dorpen tussen Ceel Baraf en Miir Tuugo zijn gelegen, stelt u neen (cgvs p. 18). Er dient opgemerkt te worden dat Biyo Cade vooreerst helemaal niet is gelegen tussen Ceel Baraf en Miir Tuugo, maar dat er zich wel veel andere dorpjes tussenin bevinden (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Ook tussen het door u aangehaalde Caadley en Ceel Baraf zouden er naar uw mening geen dorpjes zijn, terwijl ook dit volgens onze informatie (zie administratief dossier) niet zou kloppen (cgvs p. 18). Ook dorpjes gelegen langs beide kanten van de rivier, kan u niet benoemen. U stelt in dit kader dat u niet persoonlijk naar Calaag ging, het is uw vader die de ezelskar nam en naar daar ging om water te halen tijdens de droogte van 2011, daarom zou u niet kunnen weten welke dorpen er dichtbij Calaag of dichtbij de buurt zijn (cgvs p. 8). De meest dichte plaats waar je de rivier zou kunnen ontmoeten, is Mahaday voor u, geen andere plaatsen (cgvs p. 8). De rivier zou voorbij Mahaday gaan, u zou geen andere dorpen gezien hebben behalve Mahaday (cgvs p. 8). Dit alles ondermijnt dan ook in ernstige mate de door u voorgehouden afkomst van het dorpje Ceel Baraf in district Mahaday, regio Middle Shabelle.

Buiten uw beperkte kennis omtrent de nabije omgeving van uw voorgehouden dorpje Ceel Baraf, kunnen er nog volgende kanttekeningen worden geplaatst bij uw socio-politieke kennis. Zo is het opvallend dat u er wel in slaagt de droogte in Ceel Baraf van 2010 tot 2011 correct weer te geven (cgvs p. 7) – een droogte die overigens algemeen is gekend en die zich toen in geheel zuid – Centraal Somalie afspeelde (zie administratief dossier) – en u hieromtrent ook de persoonlijke gevolgen kan weergeven (cgvs p. 7), doch u de overstromingen van de Shabelle rivier in uw regio dan weer amper kan schetsen. U stelt immers enkel dat u zou hebben gehoord dat de rivier overstroomde, maar u herinnert zich niet wanneer, u herinnert u de data niet (cgvs p. 7). Nogmaals gepeild naar het jaartal, stelt u het u niet te herinneren, het was vier of vijf jaar geleden, u denkt rond 2006 maar u bent niet zeker (cgvs p. 7). U duidelijk de vraag opgeworpen of de rivier na het jaar 2006 nog overstroomde, stelt u enkel er niet veel over te hebben gehoord, u bent zelfs niet zeker dat in 2006 de rivier overstroomde, maar u hoorde sinds u opgroeide, dat de rivier rond die tijd overstroomde (cgvs p. 7). Het is opmerkelijk dat u aangeeft niet veel te hebben gehoord omtrent de overstromingen – laat staan na het door u opgegeven jaar 2006 – immers uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat ook recent in 2015 en 2016 uw voorgehouden regio Mahaday werd getroffen door overstromingen van de Shabelle rivier. Het feit dat u wel de algemene en algekende droogte in Somalie van 2010 – 2011 weet te situeren doch u de veel recentere overstromingen specifiek toegespitst op uw voorgehouden regio Mahaday te Middle Shabelle in 2015-2016 niet kan duiden, wijst dan ook eerder op een ingestudeerde kennis van uwentwege.

Verder slaagt u er slechts in een heel summiere voorstelling te schetsen van uw leven onder al shabaab bewind. U immers gevraagd naar uw leven onder al shabaab, luidt uw antwoord als volgt: "Het was heel moeilijk om er te leven. Mensen moeten doen wat ze vragen, ze kunnen niets doen behalve wat ze hun vragen. Een meisje mag niet buiten gaan, moet binnen blijven. Ze laten u een outfit dragen die ze willen, ze slaan u, ze dwingen u om te bidden. Als je hun niet gehoorzaamt, gaan ze u veroordelen tot wat ze willen" (cgvs p. 10). Gepeild naar andere regels die ze hanteerden, stelt u enkel dat ze mensen op die manier behandelden (cgvs p. 10). Nogmaals gepolst naar andere regels, zegt u het volgende: "Ik hoorde, zelfs als ze ons geen pijn doen, ze forceerden pastoralists om sako te geven en ze dwingen hun om het te betalen, ze nemen hun dieren af, van winkels ook, dat heb ik gehoord van mensen.

Sorry geen winkels, mensen die hun oogst verkopen in de markt buiten, op de grond" (cgvs p. 10). U komt aldus niet veel verder dan te stellen dat het een heel moeilijk leven betrof onder al shabaab, mensen dienden immers te doen wat ze vroegen, een meisje mocht niet buiten gaan, er diende een

verplichte outfit te worden gedragen, mensen dienden te bidden, ze werden geslagen en veroordeeld en er diende Sako te worden betaald. Het is opmerkelijk dat u er niet in slaagt een meer gedetailleerde en doorleefde beschrijving te geven van uw leven onder al shabaab bewind. U stelt immers zelf dat al shabaab reeds sinds midden 2009 over Ceel Baraf zou regeren (cgvs p. 9). U verder gevraagd wie er momenteel de macht over Ceel Baraf heeft, stelt u enkel te hebben gehoord dat de overheid daar nu aan de macht zou zijn (cgvs p. 9). U gevraagd sinds wanneer al shabaab de macht zou hebben verloren en de overheid de fakkel zou hebben overgenomen in uw voorgehouden dorp, luidt uw antwoord als volgt: "Ik was hier, toen ik het heb gehoord, dat vorig jaar, ze werden verdreven uit het dorp, ze werden overpowered door de Ugandezen, de Afrikaanse troepen, ik bedoel Amisom (cgvs p. 9). U gevraagd of u dan doelt op het jaar 2016, bevestigt u dit, de machtswissel zou eind 2016 hebben plaatsgevonden (cgvs p. 9). Verder gepolst naar grote aanvallen, explosies, conflicten in Ceel Baraf, geeft u het volgende weer: "Sinds ik ben vertrokken, heb ik gehoord dat er bombardementen waren op Ceel Baraf, op de water wells. En terwijl ik vluchtte van die plaats, waren er aanvallen, maar het waren kleine aanvallen, geen grote face to face conflicten. Van de bombardementen van de wells, bedoel ik niet een bom in de well, maar ik heb gehoord dat de wells geexplodeerd werden" (cgvs p. 20). Gepolst naar welke kleine aanvallen precies, toen u aan het vluchten was, stelt u het volgende: "De overheid was in Mahaday en er waren aanvallen van Mahaday, omdat de overheidstroepen de macht wilden overnemen in Ceel Baraf. Maar die mensen hadden macht in het dorp en in de buurten rondom het dorp" (cgvs p. 20). U gevraagd naar wat u persoonlijk van de aanvallen hebt gezien, luidt uw antwoord als volgt: "Als je in het dorp zelf bent, ben je geen getuige van iets, je hoort wel de aanvallen die plaatsvinden rondom het dorp. Als je in de omliggende buurten bent, kan je misschien wel getuige zijn. Mensen waren bang als ze hoorden van de aanvallen. Al shabaab vroeg ons om niet 's nachts ons rond te bewegen" (cgvs p. 20). Er kan hierbij opgemerkt worden dat – hoewel u de machtswissel tussen al shabaab en de overheid situeert eind 2016 nadat u uw regio al had verlaten – reeds op 24 februari 2016 de Somali National Army (SNA) en de African Union Forces (Amisom) erin zijn geslaagd om (tijdelijk) de macht in Ceel Baraf over te nemen (zie informatie administratief dossier). Gezien u zelf tijdens uw gehoor voor het Commissariaat dd. 27 maart 2017 verklaarde in januari 2016 te zijn gehuwd met uw neef M.Q.M. en u samen met hem in het huis van uw vader woonde – uw vader is vandaag de dag nog steeds woonachtig te Ceel Baraf (cgvs p. 11) - dit tot u eind april 2016 werd opgepakt door uw (ex) man C.S.A. en door M.D., was u aldus tijdens de maand februari 2016 wel degelijk aanwezig in uw dorp Ceel Baraf. Hoewel u wel aangeeft dat er tijdens de periode van uw vlucht – u werd in april 2016 gearresteerd in uw regio en u kwam in juni 2016 in België aan – 'kleine' aanvallen waren - gezien de overheidstroepen de macht wilden overnemen in Ceel Baraf - is het desalniettemin opmerkelijk dat u voornoemde belangrijke gebeurtenis voor uw vertrek uit uw dorp en uit uw land niet heeft vermeld. Overigens kan er nog worden opgemerkt dat, hoewel u enkel melding maakt van enkele kleine aanvallen te Ceel Baraf gesitueerd rondom de periode van uw vlucht uit uw regio - dit omdat de overheidstroepen de macht wilden overnemen aldaar - er zich volgens de beschikbare informatie (zie administratief dossier) toen meerdere noemenswaardige incidenten zouden hebben voorgedaan. Immers nadat SNA en Amisom in februari 2016 de macht over Ceel Baraf hebben ingenomen, vond er op 05 maart 2016 een aanval van al shabaab tegen de Amisom basis plaats. De gevechten zouden gedurende een 30-tal minuten hebben aangehouden, waarna de aanvallers zich zouden hebben teruggetrokken. Ook op 18 maart 2016 zouden al shabaab leden de Amisom basis te Ceel Baraf hebben aangevallen, er zouden toen gedurende een twintigtal minuten langs beide kanten gewerschoten zijn gelost. Op 27 maart 2016 zou al shabaab er dan weer wederom (tijdelijk) in zijn geslaagd om de controle over Ceel Baraf in te nemen. Op 08 april 2016 vond er terug een aanvaring plaats tussen Al shabaab en Amisom in Ceel Baraf, waarbij opnieuw de Amisom basis het doelwit van al shabaab betrof. Deze keer hielden de gevechten een 30-tal minuten aan, langs beide kanten werden er verschillende soorten wapens tijdens de aanval gehanteerd. Gezien dit geen kleine aanvallen betreffen, deze veelvuldige en noemenswaardige incidenten zich zouden hebben voorgedaan op een moment dat u net was gehuwd en in uw ouderlijk huis te Ceel Baraf verbleef, is het dan ook opmerkelijk dat u dergelijke machtswissel en gevechten tussen al shabaab enerzijds en SNA en Amisom anderzijds - zich afspelend in Ceel Baraf - niet zou kunnen weergeven.

Gezien bovengenoemde machtsovername door de troepen van Amisom in februari 2016 is het overigens ook des te opmerkelijker dat u er tevens niet in slaagt om te benoemen welke groepen er tot Amisom zouden behoren. Zo stelt u immers dat u geen verschil kan maken tussen Amisom, u hebt ze nooit gezien (cgvs p. 10).

U op weg geholpen door te vermelden dat u reeds van Uganda had gesproken, welke andere troepen er nog tot Amisom zouden behoren, stelt u dat voor u de Ugandezen en Amisom hetzelfde zouden zijn, u zou geen verschil kunnen maken tussen troepen onder Amisom, omdat u ze nooit zou hebben gezien (cgvs p. 10).

U verder aangemoedigd en u gevraagd wat u dan mogelijks hebt gehoord van Amisom, wat Amisom voor u inhoudt, stelt u enkel dat het troepen zouden zijn die de overheid zouden helpen (cgvs p. 10). Gepolst naar of u ooit zou hebben gehoord welke troepen, stelt u dat u hoorde dat ze Amisom troepen waren, die de overheid hielp, ze namen controle over van Mahaday en andere plaatsen, u weet niet tot wie ze behoren (cgvs p. 10). Het is opmerkelijk dat u niet zou weten dat Amisom bestaat uit vele verschillende Afrikaanse landen, zoals Burundi, Kameroen, Djibouti, Ethiopie, Gambia, Ghana, Kenya, Niger, Nigeria, Senegal, Sierra Leone, Uganda en Zambia (informatie toegevoegd aan het administratief dossier), zeker gezien Amisom troepen reeds voor uw vertrek uit Ceel Baraf daar een basis hadden (zie administratief dossier) en deze troepen in februari 2016 – toen u nog in Ceel Baraf zou hebben verbleven – de macht (tijdelijk) over uw dorp zouden hebben ingenomen. Het feit dat u wel bepaalde namen van politieke figuren in uw regio kent of herkent – u noemt Gouverneur Axmad Xuseen, u herkent Ali Guudlaw en Abdi Jinow Alasow (Gouverneurs Middle Shabelle), Kabo Kutukade en Fuad Shangole (al shabaab), Ma'alin Dahir Alasow (Commandant ICU) (cgvs p. 16-17) – neemt niet weg dat u bepaalde cruciale informatie omtrent uw voorgehouden dorpje Ceel Baraf (cfr. overstromingen, machtswissel tussen al shabaab en SNA + Amisom en de aanwezigheid van Amisom in uw dorp) niet kan weergeven. Overigens kunnen namen van prominente politieke figuren binnen uw regio wederom makkelijk worden ingestudeerd.”

Verzoeksters argumentatie dat zij wel degelijk veel informatie heeft gegeven over haar eigen regio en leefomgeving (de waterput, de droogteperiodes en de gevolgen hiervan voor haar leven, leiders in haar regio), doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen van de bestreden beslissing die op zich toelaten om te besluiten dat verzoekster haar herkomst uit Ceel Baraf niet aannemelijk kan maken.

In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst. Gezien uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij afkomstig is uit Ceel Baraf, in het district Mahaday in de provincie Middle Shabelle, kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Ten overvloede oordeelde de commissaris-generaal bovendien terecht dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekster aangehaalde vervolgingsfeiten.

Wat betreft de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoeksters verklaringen over de naam van haar tweede echtgenoot, merkt de Raad op dat verzoeksters verweer dat gekeken dient te worden naar de familienaam van haar echtgenoot, niet dienstig kan worden aanvaard. De medewerkingsplicht vereist immers van verzoekster dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en relaas, zodat redelijkerwijze van verzoekster kan worden verwacht dat zij ook de naam van haar tweede echtgenoot zo gedetailleerd en correct mogelijk weergeeft. Dat verzoekster zich volgens het door haar neergelegde psychologisch attest “niet goed voelde” tijdens het interview bij aanvang van de procedure, biedt dan ook geen afdoende verklaring voor dergelijke frappante tegenstrijdigheid in haar verklaringen over de naam van haar tweede echtgenoot, daar zij tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken aangaf dat haar tweede echtgenoot J.N.M. heet (DVZ-verklaring, stuk 13, p. 6), terwijl zij tijdens het persoonlijk onderhoud aangaf dat zijn naam M.Q.M. zou zijn (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 12).

Verzoeksters uiteenzetting in het verzoekschrift dat haar eerste echtgenoot naar Ceel Baraf terugkeerde om haar dochter te ontvoeren maar daar thans niet langer verblijft omdat de overheid er aan de macht is doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoekster niet weet waar haar eerste echtgenoot op dit moment verblijft, hoewel zij poneert om een vrees voor vervolging te koesteren voor hem en zijn clan. Dergelijke vaststelling relativeert de ernst van verzoeksters vrees voor vervolging.

Verzoeksters verweer dat zij het gedrag van haar eerste echtgenoot niet kan uitleggen, biedt bovendien geen afdoende verklaring voor de vaststelling dat het niet aannemelijk is dat haar eerste echtgenoot, die lid is van Al Shabaab, zou verdwijnen en zich voor dood zou laten uitgeven en verzoekster aldus dermate veel vrijheid zou geven en de mogelijkheid zou bieden om opnieuw te huwen, dit temeer daar haar eerste echtgenoot en Al Shabaab verzoekster later van overspel beschuldigen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 22).

Verzoekster wijst er bovendien op dat haar ouders haar eerste huwelijk georganiseerd hadden zonder haar toestemming, doch de Raad merkt op dat dit geen afbreuk doet aan de vaststelling dat het niet aannemelijk is dat verzoekster haar neef en tweede echtgenoot M.Q.M. nog niet zou voorgedragen hebben voor een huwelijk, gelet op haar verklaringen dat zij reeds verliefd was op hem voordat haar

eerste echtgenoot haar hand kwam vragen. Verzoeksters verklaringen dat zij te jong was en nog niet dacht aan een huwelijk betreft een louter blote bewering (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 26).

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier, en wordt bij gebrek aan een dienstige motivering, integraal overgenomen door de Raad:

“Verder kunnen er nog volgende tegenstrijdigheden tussen de gehoren bij Dienst Vreemdelingenzaken en bij het Commissariaat-generaal worden vastgesteld. Vooreerst is het opmerkelijk dat u bij Dienst Vreemdelingenzaken heeft gesteld dat uw tweede man J.N.M. zou heten, terwijl u bij het Commissariaat-generaal heeft verklaard dat zijn naam M.Q.M. zou zijn (zie gehoorverslag DVZ dd. 16 juni 2016 en cgvs p. 12). U de vraag opgeworpen bij het Commissariaat-generaal of uw tweede man een andere naam of Nickname had, stelde u duidelijk neen (cgvs p. 12). U met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd, stelt u opmerkelijk genoeg dat zijn vader zowel J.N.M. als M.Q.M. zou zijn, toen u problemen had op dat moment, zou u de naam J. hebben gegeven, en M.N. zou zijn grootvader zijn, het zou ervan afhangen hoe ze het opschrijven (cgvs p. 28). U ermee geconfronteerd dat er u werd gevraagd of hij geen andere namen had, stelt u dat u de vraag had gekregen of hijzelf een andere naam had, waarop u neen zei, maar zijn vader zou wel een andere naam hebben (cgvs p. 28). Dit is evenwel geen afdoende verklaring waarom u omtrent de naam van uw tweede man tegenstrijdige verklaringen zou afleggen, er werd u immers duidelijk gevraagd of hij een andere naam of Nickname had. Bij Dienst Vreemdelingenzaken stelde u eveneens dat uw eerste man C.S.A. in Ceel Baraf zou verblijven, terwijl u voor het Commissariaat-generaal stelde niet te weten waar hij zich momenteel bevindt (cgvs p. 13). Ook stelde u bij Dienst Vreemdelingenzaken dat A. - het dochtertje van uw overleden zus - was meegenomen door uw eerste man, terwijl u bij het Commissariaat aangeeft dat uw moeder voor haar zou zorgen (cgvs p. 14). U hiermee geconfronteerd, stelt u dat nadat ze vrijgelaten werden, hij het kind aan uw ouders zou hebben gegeven, aan uw moeder, omdat het zijn kind niet was (cgvs p. 29). Maar jullie dochter zou hij wel hebben meegenomen, hij zou u terug willen en hij zal het kind houden tot u zou terugkomen (cgvs p. 29).

Bovendien kunnen er omtrent het door u geopperde asielrelaas, volgende opmerkingen worden gemaakt.

U stelt dat uw eerste man genaamd C.S.A. - van de meerderheidsclan Abgal en naar uw mening later toegetreten tot de terreurbeweging al shabaab – (cgvs p. 24) soms twee of drie dagen weg was. Op een bepaald moment bleef hij evenwel weg, na zeven dagen kwamen zijn zus en twee mannelijke familieleden u zeggen dat hij was omgekomen. Vervolgens mocht u van deze familieleden terug naar uw ouders keren, samen met uw kindje. Het is vooreerst opmerkelijk dat een man die schijnbaar was toegetreten tot al shabaab, zijn echtgenote alleen zou achterlaten en zou verdwijnen en hij u op die manier dermate veel vrijheid zou geven en u zelfs de mogelijkheid zou bieden om met een andere man te trouwen. U vermoedt dat uw (ex) man zich wou verstoppen, omdat hij behoort tot al shabaab, hij zou later terug willen opduiken, hij wilde niet dat zijn familie wist dat hij lid was van al shabaab (cgvs p. 27). Het is evenwel ongeloofwaardig dat een lid van al shabaab zich zou verstoppen tegenover zijn vrouw, zijn vrouw zomaar zou achterlaten en haar dermate veel vrijheid zou schenken zodat ze zelfs een tweede huwelijk zou kunnen aangaan. U geeft overigens zelf aan dat het leven onder al shabaab bewind heel moeilijk was, mensen moeten immers doen wat al shabaab leden hun vragen, een meisje mag niet buiten gaan en dient aldus binnen te vertoeven, ze laten u een outfit dragen die ze willen, ze slaan u, dwingen u om te bidden en als je hun niet gehoorzaamt, veroordelen ze u tot wat ze willen (cgvs p. 10). In dit opzicht is het dan ook des te opmerkelijker dat een lid van al shabaab – een terreurbeweging die naar uw mening allerhande bovengenoemde regels oplegde aan zijn (vrouwelijke) inwoners – u alleen zou achterlaten en u op die manier dermate veel vrijheid zou schenken. Het is bovendien opmerkelijk dat u van de familieleden van uw (ex) man - zijnde zijn zus en twee andere mannelijke familieleden - zomaar samen met jullie kindje naar uw ouders zou mogen terugkeren. Men kan er logischerwijze van uitgaan dat de familieleden van uw (ex) man – overigens toegetreten tot al shabaab -, niet zomaar zijn echtgenote en vooral niet zomaar zijn kindje zouden laten gaan, doch dat zij op z'n minst het nageslacht van hun mannelijk familielid zouden claimen.

U stelt verder dat de familieleden van uw (ex) man u vertelden dat er een conflict was geweest net voordat je in Mahaday aankomt, tussen Cali Fool Dheere en Mahaday. Er was een conflict in de bossen, uw (ex) man zijn auto was in het midden van het vuurgevecht, mensen schoten op elkaar en hij zou overleden zijn samen met een andere man die bij hem was, ze zijn beiden op dezelfde plaats begraven, in Cali Fool Dheere (cgvs p. 26).

Buiten het feit dat de familie van uw (ex) man veel details weet te vertellen over een aanval dat – zoals later zou blijken - nooit zou hebben plaatsgevonden en het opmerkelijk is dat uw (ex) man zoveel moeite zou stoppen in het verzinnen van dergelijk verhaal, enkel omdat hij zichzelf wou verstoppen, is het opmerkelijk dat u nooit hebt trachten na te gaan of deze feiten zich effectief hebben voorgedaan en of uw (ex) man wel degelijk was overleden. Zo stelt u dat de familieleden steevast antwoordden dat ze zeker waren dat hij was overleden, het was genoeg dat u zijn zus zag wenen, u wist dat u eindelijk bij uw familie terug kon, u zocht niet naar verdere informatie, u wilde hem ook al niet van in het begin, nadat hij stierf, voelde u dat u een persoon kon zijn die terug naar haar familie kon, u miste hem niet (cgvs p. 27). Het enkel door u aangehaalde argument dat u hem van in het begin niet wilde, u hem niet miste, u eindelijk terug naar uw familie kon en u dan ook geen verdere informatie trachtte te vergaren, is geen afdoende verklaring waarom u geen getuigen van het ongeluk zou hebben trachten op te sporen en waarom u geen verdere navraag zou hebben gedaan omtrent het zogezegde accident, waarin uw (ex) man - de vader van uw dochter en overigens een lid van al shabaab - zou zijn omgekomen, alvorens u zich aan een tweede huwelijk zou wagen. Bovendien heeft u zelf aangegeven dat u gedurende vier maanden en tien dagen zou hebben gerouwd om uw zogezegde overleden man, wat enigszins indruist tegen uw bewering dat u hem niet miste (cgvs p. 21).

Het is bovendien vreemd dat uw ex man plots in april 2016 - zijnde negen maanden nadat hij was verdwenen - terug zou opduiken en u het verwijt zou maken dat u het expres had gedaan, dat u hem niet wilde en hem had verlaten omdat hij te oud was of omdat hij tot die mensen behoorde, dat u huwde met een andere man terwijl u bij hem hoorde, dit terwijl hij zelf zolang was verdwenen en een heel verhaal had verzonnen om iedereen te doen geloven dat hij omgekomen was in een aanval, waardoor hij u overigens zelf voldoende vrijheid en kansen gaf om een nieuw huwelijk aan te gaan (cgvs p. 28).

U stelt eveneens dat u reeds verliefd was op uw tweede man, toen uw eerste man om uw hand kwam vragen. Het is dan ook vreemd dat u uw tweede man toen nog niet had voorgedragen als mogelijke echtgenoot. U stelt hieromtrent dat u nog jong was, u hielp uw moeder, u dacht niet aan een huwelijk toen (cgvs p. 26). Toen uw eerste man om uw hand vroeg aan uw vader, zou u wel tegen uw vader hebben verteld dat u reeds een vriendje had, volgens uw vader was uw neef evenwel hetzelfde als u, hij zou makkelijk gedood kunnen worden, u zou dan toch nog eindigen met een gedwongen huwelijk (cgvs p. 26).

Tot slot dient er opgemerkt te worden dat, hoewel u stelt een vrees te koesteren voor uw ex man en zijn clan, u niet zou weten waar uw ex man C.S.A. momenteel zou verblijven (cgvs p. 28-29). Hij zou niet in Ceel Baraf gevestigd zijn, gezien de overheid daar nu aan de macht is (cgvs p. 28)."

Verzoeksters argumentatie dat de bestreden beslissing geen motivering inhoudt over verzoeksters opsluiting door Al Shabaab, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen van de bestreden beslissing die op zich toelaten om te besluiten dat de door verzoekster aangehaalde vervolgingsfeiten ongeloofwaardig zijn.

De door verzoekster neergelegde documenten kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen. De Raad merkt op dat verzoekster volgende pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing omtrent de door haar neergelegde documenten niet betwist, zodat deze integraal wordt overgenomen door de Raad:

"Betreffende het door u toegevoegde 'certificate of identity confirmation' en het 'Birth Certificate' wijst het CGVS er op dat uit de beschikbare COI blijkt dat Somalische documenten geen bewijswaarde hebben (zie administratief dossier). Uit deze COI blijkt immers dat door de wijdverspreide corruptie en het feit dat er geen staatsarchieven zijn, Somalië op de laatste plaats staat in de Corruption Perception Index (zie informatie administratief dossier). Gezien reeds eerder uitgebreid werd geargumenteed dat u niet aannemelijk hebt gemaakt daadwerkelijk (recent) afkomstig te zijn uit het dorpje Ceel Baraf gelegen in het district Mahaday, regio Middle Shabelle, kunnen deze documenten voorgaande beoordeling dan ook niet ombuigen.

Wat betreft de door u voorgelegde medische attesten, meer bepaald een 'attestation destinée aux instances d'asile' dd. 22 maart 2017 en dd. 20 juli 2017 afkomstig van psychologe R. Chinikar, kan er het volgende worden opgemerkt. Het attest dd. 22 maart 2017 stelt dat u getraumatiseerd zou zijn en stelt slapeloosheid vast bij u, u zou nog steeds in shock zijn door bepaalde gebeurtenissen en u zou in onwetendheid zijn over de actuele situatie van uw familie. In dit attest wordt er tevens melding gemaakt

van volgende fysieke klachten : verzwakking tijdens uw menstruatie omwille van een verlamming langs de linkerkant van uw lichaam, hoofdpijn, uw linkeroog dat zou tranen, pijn aan uw linkerarm, een slepende linkervoet en het feit dat u niets zou kunnen vasthouden in uw handen. Het attest dd. 20 juli 2017 stelt dan weer dat u sinds eind juni/begin juli geen goede fysieke gezondheid zou vertonen. U zou immers gehospitaliseerd zijn geweest ten gevolge van een totale verlamming langs uw linkerkant. U zou nog meerdere medische onderzoeken dienen te ondergaan, teneinde de concrete oorzaak te achterhalen. U zou tevens zeer bezorgd en angstig zijn. Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat deze attesten werden opgesteld door een psychologe en niet door een gespecialiseerde psychiater-arts. Daarbij zijn de attesten gebaseerd op de verklaringen die u zelf tijdens deze ontmoetingen aflegde. Bovendien blijkt uit deze verslagen op geen enkele wijze op welke manier u behandeld wordt tijdens de consultaties. Er dient verder te worden opgemerkt dat dergelijke attesten geen sluitend bewijs kunnen vormen voor de oorzaak van uw eventuele psychische of fysieke problemen, noch voor de omstandigheden waaruit deze eventuele problemen of klachten zouden voortvloeien. De psychologe kan enkel vaststellingen doen betreffende de mentale gezondheidstoestand van een asielzoeker en kan zich -voor wat de fysieke klachten betreft- enkel baseren op de verklaringen van de persoon zelf. Rekening houdend met haar bevindingen kan de psychologe vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen aandoeningen. Er moet echter worden opgemerkt dat een psychologe nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de aandoeningen werden opgelopen, zij dient zich hiervoor immers te steunen op de gezegden van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een medisch attest, opgesteld door een psychologe. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psychologe bij het vaststellen van haar diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen haar in de gezegden van haar patiënt wordt aangereikt. De door u neergelegde attesten van psychologe R. Chinikar zijn aldus geen bewijs van de door u aangehaalde feiten van vervolging die overigens zoals hiervoor vastgesteld, volstrekt niet geloofwaardig worden geacht, omdat u uw (recent en permanent) verblijf in Ceel Baraf, district Mahaday, regio Middle Shabelle, de plaats waarmee de vervolgingsfeiten die u aanhaalt onlosmakelijk verbonden zijn, niet aannemelijk wist te maken. Betreffende het aangehaalde element in het attest dd. 22 maart 2017 stellend dat u moeilijk zou kunnen praten zonder hiertoe aangemoedigd te worden, u een afwachthouding zou aannemen om uzelf uit te drukken tot u vragen zou krijgen en het mogelijks nodig zou zijn om tijdens het gehoor u te vragen om luider te praten of om te herhalen, dient er opgemerkt te worden dat u tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal geen enkel gewag hebt gemaakt van mogelijke problemen om uzelf uit te drukken of om vragen te beantwoorden. Ook aangaande het aangehaalde element dat u bij het gehoor bij Dienst Vreemdelingenzaken moeilijk kon praten gezien het twee mannen waren en u nog in shock was, dient er opgemerkt te worden dat u bij aanvang van het gehoor voor het Commissariaat heeft aangegeven dat uw gehoor bij Dienst Vreemdelingenzaken goed was verlopen (cgvs p. 3)."

Uit het door verzoekster in haar verzoekschrift toegevoegde psychologisch attest van 18 april 2018 blijkt dat, hoewel er verbetering geconstateerd is, verzoekster nog steeds lijdt aan dezelfde psychologische problemen die beschreven werden in de eerder door haar neergelegde psychologische attesten, doch dit psychologisch attest kan geen afbreuk doen aan de voorgaande vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent de bewijswaarde van verzoeksters psychologische attesten. Het psychologisch attest van 18 april 2018 vermeldt bovendien dat verzoekster psychologisch lijdt door het overlijden van haar oom bij de aanslag in Mogadishu in oktober 2017, doch de Raad merkt op dat hieruit niet kan worden afgeleid dat verzoekster bij haar terugkeer naar Somalië een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt, temeer nu verzoekster de Raad in het gewisse laat over haar daadwerkelijke herkomst.

Verzoekster voert aan dat de commissaris-generaal haar vrees voor besnijdenis omwille van de gevolgen op haar dagelijkse leven niet heeft geanalyseerd, doch de Raad merkt op dat verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud geen melding maakte van de lichamelijke of fysieke klachten ten gevolge van haar besnijdenis die zij thans in haar verzoekschrift weergeeft. Bovendien ressorteren de medische problemen die verzoekster hierdoor ondervindt niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en maken de door verzoekster neergelegde psychologische attesten geen gewag van enig psychologisch lijden van verzoekster ten gevolge van haar besnijdenis. De bestreden beslissing oordeelde bovendien terecht het volgende omtrent het door verzoekster neergelegde attest van besnijdenis:

"Voor wat betreft het medisch attest dd. 20 september 2016 van Dokter M. Caillet waarin wordt gesteld dat u type drie besneden bent, uit het feit dat u een besnijdenis type drie heeft ondergaan in het verleden en ten gevolge daarvan fysieke klachten heeft, kan geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève worden afgeleid en u haalde ook geen elementen aan

die hiertoe zouden kunnen besluiten. Betreffende de in voornoemd attest vastgestelde desinfibulatie veroorzaakt door de geboorte van uw kindje A. in Somalië, dient er opgemerkt te worden dat u, zoals voorheen reeds opgemerkt, niet aannemelijk hebt gemaakt daadwerkelijk (recent) afkomstig te zijn uit het dorpje Ceel Baraf gelegen in district Mahaday, regio Middle Shabelle en u aldus geen zicht biedt op uw feitelijke herkomst, wat noodzakelijk is voor de inschatting van uw vrees voor vervolging. Overigens kan er nog gesteld worden dat u tijdens het gehoor bij Dienst Vreemdelingenzaken op 16 juni 2016 aangaf dat uw kindje A. toen reeds twee jaar oud was. De door u aangehaalde desinfibulatie – die plaatsvond in uw land van herkomst en aldus van meer dan twee jaar geleden dateert - heeft er klaarblijkelijk niet toe geleid om u in tussentijd te re-infibuleren. Ten slotte koppelt u geen vrees aan uw gedesinfibuleerde toestand en haalt u geen elementen aan die hiertoe zouden kunnen besluiten. Voor wat betreft het feit dat u een miskraam zou hebben ondergaan naar aanleiding van de aan u toegebrachte slagen en verwondingen, er dient opgemerkt te worden dat een dergelijk medisch attest geen sluitend bewijs kan vormen voor de oorzaak van uw miskraam, noch voor de omstandigheden waaruit dit miskraam zou zijn voortgevloeid. De dokter kan enkel vaststellingen doen betreffende de fysische gezondheidstoestand van een asielzoeker en kan zich enkel baseren op de verklaringen van de persoon zelf. Bovendien werden de door u ingeroepen vervolgingsfeiten reeds als ongeloofwaardig beoordeeld, gezien u niet aannemelijk hebt gemaakt daadwerkelijk (recent) afkomstig te zijn uit het dorpje Ceel Baraf, district Mahaday, regio Middle Shabelle.”

Een verwijzing naar een arrest van de Raad is bij gebrek aan precedentenwerking niet dienstig, gezien elke zaak op zijn individuele merites dient beoordeeld te worden. Verzoekster maakt op generlei wijze aannemelijk dat of onder welke omstandigheden zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst zou worden herbesneden. Derhalve zijn er *in casu* goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst niet opnieuw het slachtoffer zou worden van vrouwelijke genitale verminking.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde motieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoekster de beweerde herkomst uit Ceel Baraf, in het district Mahaday, in de provincie Middle Shabelle in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de procedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoekster op dit punt uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 2-3).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoekster vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen.

Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig september tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP